

Publicerad 2012-04-23 22:17 av desert star

Diamanter är förevigt

ritade linjer

snarlika ansikten

höljen i dimmor

läppar välvda av fruktkött

de döda kan dansa

ritar kartor över dina innersta rum

döper dem efter aborterade foster

kattungar

en grå himmel och ett hav av vita gravstenar

rosa läppar

jag står under ett svart paraply

i regnet som sköljer bort

allt förutom minnet av dig

i jorden ringlar det

klockor ringer

jag häver mitt bröst

under tyngden av det förgångna

kopplar dina nervtrådar

pricken som sedan länge är nedgrävd

vi var inprickade

där vi satt på det gröna gräset

om du skulle vakna nu

skulle jag vara tvungen

att begrava dig i tjälen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desert star med Poeter.se id #37056 innehar upphovsrätten